

De credința n-are fapte

Lucica Boltasu

De ce nu plângi cu cel ce plânge, tu cel ce te numești creștin?
De ce nepăsător treci zilnic, pe lângă fratele în chin?
Sau poate nu cunoști Scriptura și slovele ce scrie-n Ea?
Ferice de acela care, știe să lege-o rană grea!

De ce nu te oprești o clipă, la poarta fratelui sărman?
Te-ai întrebat de are pâine pe masa lui, de are-un ban?
Plâng copilașii, lui de foame, hăinuțe n-au și este frig,
Nu poți simți tu cu săracul? Ascultă Doamne când Te strig!

De ce n-ascuți suspinul mamei, ce pruncu-n suferință are?
Cu pași grăbiți mergi înainte, fără s-aduci o alinare,
Căci te gândești...(mare-i păcatul, să judeci fără de temei!)
Nu am destul nici pentru mine, nu pot să dau din banii mei!

Oare nu știi că Adunarea, e trupul sfânt al lui Cristos?
Ciunțești din El când faci alegeri și... spui că ești evlavios!
Unde e dragostea în Duhul ce Dumnezeu ne-a dat în dar?
Un mădular fără de altul, n-are putere și nici har!

Biserica e unitate și dragoste și dăruire,
Nu poate dăinui prin veacuri, de nu există-n ea jertfire.
Nu poți să-ți spui soră și frate, de mărturie-n lume n-ai,
Nu fapta mântuiește omul și nu prin merit mergi în rai!

Dar de credința n-are fapte, te pocăiește-ndată-ți spun!
Să nu te amăgești, Mamona, e împărat peste nebun!
Cel priceput alege Viața, prin jertfa Domnului Cristos,
El cere doar înțelepciune și-n toate este credincios!

De-aceea tu ce mergi 'nainte cu nepăsare și grăbire,
Să-ți amintești pilda cu Lazăr, când vei pași în nemurire,
De cel bogat, ce n-avu milă de un flămând, de un sărman,
Săraca văduvă ce scoase din buzunar ultimul ban,

Cum au privit Tatăl și Fiul și Duhul sfânt trăirea lor?
Au pus în cumpănă crezi oare, cine a fost ascultător?
Un duh zdrobit mult prețuiește, de-aceea Doamne Te-oi ruga,
Sfințește-ne pe fiecare, să fim unelte-n mâna Ta!

10/09/14, Barcelona-Lucica Boltasu